

JAGER, Arie de, leraar en taalgeleerde (Delfshaven 10 september 1806 - Rotterdam 26 april 1877). De Jager genoot aanvankelijk een opleiding voor onderwijzer. Hij vervulde deze functie vele jaren in dienst van de gemeente Rotterdam. Deze benoemde hem tenslotte tot directeur van de nieuwe hogere burgerschool. Behalve deze werkzaamheden beoefende hij met grote hartstocht de studie van de Nederlandse taal. De waardering voor zijn studie op dit terrein blijkt wel uit het hem in 1850 door de Groningse universiteit verleende eredoctoraat.

Zijn studie van de Nederlandse taal bracht hem in contact met Vlaanderen. In zijn tijdschriften, *Het Taalkundig Magazijn* (1835-'37) en *Het Archief voor Nederlandsche Taalkunde* (1859-'61) nam hij werk van Vlamingen op. Hij vertaalde in 1856 Hoffmann von Fallerslebens boek over de Vlaamse beweging. Op de Nederlandse congressen trad hij vaak op als spreker over allerlei taalkundige problemen.

LITERATUUR: J. te Winkel, *Levensbericht van Er. Arie de Jager*, in *Handelingen der Maatschappij der Nederlandsche Letterkunde te Leiden* (1880, p. 139 e.v.); - Cath. C. ter Haar, *Nederland en Vlaanderen* (1933).

PIETER VAN HEES